

Životopis Olgy Vaňkové

Olga Vaňková, za svobodna Hálová, se narodila roku 1934 v Praze. Žila v historickém domě v centru Prahy na Můstku, který koupil její pradědeček Jan Wendler, majitel továrny s drátěným zbožím. Dům rodina v roce 1947 prodala, ale její babička v něm žila až do roku 1968, kdy jej museli v souvislosti s výstavbou metra opustit nájemníci.

Rodinný okruh paní Vaňkové byl spjatý s hudbou. Tatínek Tomáš Hála hrál v České filharmonii na housle a maminka zpívala. Bratranec Josef Hála doprovázel na klavír Josefa Suka.

O hraní na klavír se pokoušela i paní Olga, ale údajně nezdělala hudební sluch, a tak později dávala přednost sportu, především míčovým hrám.

Čtyři roky studovala na francouzském gymnáziu, ale nebavila ji chemie, fyzika, matematika a latina, a tak přešla na obchodní akademii v Masné ulici, kde také odmaturovala. V dospělosti se pak živila účetnictvím.

V létě roku 1950 se paní Olga seznámila se svým budoucím manželem Jiřím Vaňkem. Zнала ho již ze školy a líbil se jí, ale na školní brigádě při vyklízení sklepů sodovkárny ve Staré Roli spolu začali chodit. (Jejich vztah vydržel celých 50 let až do smrti manžela v roce 2002).

V roce 1952 šel Jiří na vojnu k PTP, kde zůstal do roku 1954. Byl u stavbařů, a tak pomáhal například s výstavbou letiště. Pak následovala svatba a narození dcer Kateřiny (1955) a Zuzany (1958). Společně se přestěhovali do domu manželových rodičů do Strančic, aby do horního patra nebyli nuceně nastěhováni nájemníci.

Jiří jako syn velkoobchodníka nemohl dlouho najít zaměstnání, až se v roce 1958 stal řidičem nákladního automobilu u firmy Průmstav, kde zůstal až do roku 1968. Pak získal práci jako zásobovač a později referent v Pozemních stavbách.

Paní Vaňková si už od školy dopisovala s francouzskou dívkou. V roce 1948 přijala Colette její pozvání a navštívila Prahu a poslední všesokolský slet. Návštěvu jí mohla paní Olga oplatit teprve, když režim v šedesátých letech povolil, v roce 1964. Vycestovat mohli jen s manželem, děti musely zůstat doma. Pro manžele byl pobyt ve Francii velikým zážitkem. Rozčarování však přinesl vztah s Colette, která byla komunistkou a nevěřila jim, když jí líčili pravdu o domácích poměrech. Nakonec se s paní Olgou nepohodly a jejich dlouhé přátelství tím skončilo.

Olga Vaňková byla odpůrkyní komunistického režimu. Nikdy se nezúčastnila prvomájového průvodu a v práci její přístup respektovali například i tak, že ji neoslovovali jako soudružku, ale prostě jen jako paní. Manželé se nebáli a přepisovali na stroji samizdatové knihy, jako Obsluhoval jsem anglického krále od Bohumila Hrabala nebo Černí baroni od Miroslava Švandrlíka. Knihy jim dodával bratranec paní Vaňkové, hudební skladatel Marek Kopelent.

Sametovou revoluci a pád komunistického režimu přivítala s velkou úlevou.

V říjnu roku 1989 šla paní Vaňková do důchodu, ale přivydělávala si roznášením pošty v okolí Strančic. Toto zaměstnání ji velmi bavilo ještě dalších devět let. Poté pak další tři roky prodávala v trafice, a teprve když se zdravotní stav jejího manžela zhoršil, zůstala s ním opravdu doma.

Dnes žije paní Vaňková s rodinou svého vnuka v domě ve Strančicích. Má několik pravnoučat a působí neobyčejně šťastně a mile.